

hindre Tilsanding, men det er ikke lykkedes. Man gik til at bygge en Sandfanger for nogle Aar siden, men den viste sig at være for kort. Der foreslaas nu paa § 26 et Tilskud paa 26,000 Kr., fordelt paa 2 Aar, til Forlængelse af den nuværende Sandfanger og til forskellige andre Ting ved Havnen. Det er ogsaa her Halvdelen af det Beløb, som ialt vil medgaa til Havnens Udbedring. Jeg kan, som sagt, kun glæde mig herved og anbefale Bevillingen paa det bedste, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg kunde have ønsket — og deri er jeg ganske i Overensstemmelse med Fiskerne derude — en anden Retning for den Sandfanger, der skal bygges. Men Sagkundskaben, Vandbygningsvæsenet, har modsat sig det, og det bliver da derved Vandbygningsvæsenet, der kommer til at bære Ansvar, om det senere skulde vise sig, at heller ikke denne Foranstaltning vil blive fuldt tilfredsstillende.

Jeg kan i øvrigt, hvad dette Spørgsmaal angaar, give det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) Ret i hans Udtalelser forgangen Dag: Disse Havne paa Sjællands Østkyst ere alle Smertensbørn. Der er stærk Sandvandring der, og de lide alle under Tilsanding i større eller mindre Grad. Jeg kunde derfor, ligesom det ærede Medlem fra Hillerød, ønske, at man fik undersøgt paa de Steder, som han omtalte, om det ikke vilde være muligt at standse denne Sandvandring i nogen Grad og forhindre, at Sandbrinkerne, der staa der, efterhaanden skylles ind i Havnene. Jeg kan ligeledes slutte mig til hans Tanke om, at saa vidt muligt maa Havne, der bygges paa Steder, hvor der er stærk Materialvandring, bygges som Øhavne. Det har vist sig, som nævnt, ved Hundested Havn, at efter at den er gjort til Øhavn, er den fuldstændig fri for Tilsanding. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis man havde gjort det samme ved Gilleleje og oppe ved Skagen, og hvis man gjorde Hornbæk til en Øhavn, vilde man blive fri for Tilsandingen. Men jeg tror, det bliver overordentlig vanskeligt, thi Sagen er, at vort Vandbygningsvæsen nærer en ligefrem Rædsel for Øhavne. Det er aldeles umuligt at tale med Vandbygningsvæsenet om Øhavne, det vil overhovedet ikke ind paa det Spørgsmaal. Og saa længe man har den Anskuelse, blive saavel det ærede Medlem fra Hillerøds som mine Udtalelser nærmest fromme Ønsker, som vi neppe foreløbig faa realiserede.

Jeg skal saa med nogle Ord omtale

den ved Hæren indførte Kostforplejning. Denne Kostforplejning har virket i en Del Aar; den er stadig bleven udvidet, der er stadig draget flere og flere af Hærens Afdelinger ind derunder, og jeg tror, det er en for Mandskabet særdeles heldig Foranstaltning. Jeg tror, at Mandskabet har langt bedre af at faa fuld Forplejning, end det har af at faa, som det tidligere har været Tilfældet, nogle faa eller flere Øre pr. Dag, for hvilke de saa skulle holde sig selv med Kost og forskellige andre Ting, som de nu faa udleveret. Ikke destomindre har man jævnlig hørt Klager over denne Kostforplejning fra Mandskabets Side. Klagerne have været mere eller mindre begrundede. De Klager, der tidligere have været forebragte for mig, har jeg anset for at være ubegrundede vedrørende Forplejningen paa Kronborg. Der er imidlertid sidste Sommer kommet til mig en Klage over Forplejningen paa Kronborg, og det var en Klage af en noget anden Art, det var en Klage, om jeg saa maa sige, med Bund i, og jeg har da ogsaa faaet Klagepunkternes Berettigelse i alt væsentligt anerkendt af rette vedkommende deroppe.

Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at disse rette vedkommende efter min Mening ere aldeles uden Skyld i de paaklagede Forhold, og jeg er aldeles overbevist om, at der saavel fra Lederen deroppe som fra hans Assistenters anvendes den allerstørste Omhyggelighed paa at faa Husholdningen til at virke paa den bedst mulige Maade. Der kan altsaa ikke lægges Ledelsen af Husholdningen noget som helst til Last. Det eneste skulde da være dette, om det noget skorter paa Kendskab til at gøre Indkøb. Men jeg har i hvert Fald ikke kunnet finde noget i den Henseende, og det er det eneste, jeg kunde tænke mig.

Jeg har undersøgt Forholdene deroppe meget nøje, og jeg er kommen til det Resultat, at naar der kan rettes Klager og berettigede Klager mod denne Kostforplejning paa Kronborg, er det, fordi man mangler kvindelig Betjening i Køkkenet. Man har ikke tilstrækkelig kvindelig Betjening til at tillave Maden saaledes, som den burde være tillavet. Varerne, der benyttes til Maden, ere baade efter Klagerens Udtalelser og efter, hvad jeg har erfaret ved Selvsyn, første Klasses. Det er der neppe Tvivl om. Men det er Tilberedningen, det skorter paa, det er den, det er galt med. Og det er dog Synd, at Mad af gode Raapro-